

[Statsministeren]

linjer. Her vil jeg godt allerede nu introducere to hovedbudskaber sammenfattet på følgende måde:

Med hensyn til de ydre linjer vil jeg for det første sige, at den tid er forbi, hvor vi i en international verden har råd til alene at se på de nationale begrænsninger. Vi skal ikke længere blot se på de nationale begrænsninger, men også på de europæiske muligheder.

For det andet er det at tænke dansk, det at fastholde den danske velfærdsmodel og at fastholde de grundlæggende danske sikkerhedspolitiske og udviklingsmæssige interesser også at tænke i et europæisk perspektiv, at tænke ovenfra, for forskellen mellem Danmark og Tyskland, Frankrig og England er jo ikke, at vi tænker dansk i den forstand, at Tyskland også tænker tysk, Frankrig også tænker fransk og England også tænker engelsk, men at vi nu bruger tid på at forene danske interesser med det europæiske perspektiv, for først da finder vi vejen til at give vores bidrag til, at EU på regeringskonferencen i 1996 kan tage nye fornuftige skridt først og fremmest i forhold til Østeuropa og i forhold til de interne opgaver, vi har.

Med hensyn til de indre linjer er den afgørende hovedopgave i de kommende år genskabelsen af vækst og beskæftigelse på et miljø-mæssigt bedre grundlag. Vi skal finde en tredje vej.

Der går to, jeg var lige ved at sige spøgelse, igennem Europa lige i øjeblikket:

Det ene er, at vi skal indstille os på, at den sociale tryghed i vore velfærdssamfund ikke længere er forenelig med vore beskæftigelsesmæssige mål. Det andet er, at hvis vi fastholder den sociale tryghed, der ligger i vores velfærdsmodel, må vi indstille os på vedvarende stor arbejdsløshed.

Den danske regering har peget på, at der er en tredje vej, og jeg ser, at stærkere og stærkere strømpile i den europæiske debat peger i samme retning. Jeg ser det spændende perspektiv, at Europa-Kommissionen faktisk for nylig har fremlagt en meget spændende rapport, der netop siger, at velfærdsmodellen og det at nå nye beskæftigelsesmæssige mål på en ny og anderledes måde ikke er i modstrid med hinanden, men i en vis forstand forudsætninger for hinanden, og at det, man i USA kalder poor jobs, dårligt betalte job, ikke er en vej, vi behøver at

gå, hvis vi tør og vil tænke nyt og tænke både dansk og europæisk.

Arbejdsløsheden er fortsat Europas problem nummer ét. Med ca. 20 millioner arbejdsløse har arbejdsløsheden aldrig været så stor som nu, og aldrig tidligere har truslen mod velfærdsstaten og det sociale sammenhold været så stor som nu, og arbejdsløsheden rammer hårdt og vilkårligt, når den slår ned i den enkeltes liv, og den er udtryk for et meningsløst spild af ressourcer og økonomiske muligheder.

Her er det, jeg vil introducere den tanke, at vi ikke kun skal se på hvert enkelt lands nationale begrænsninger i indsatsen for at bekæmpe arbejdsløsheden, men netop nu også se på de europæiske muligheder for sammen at gøre en større indsats, og det vil jeg gerne udbyde:

Den enkelte regering må naturligvis gøre sit på det nationale plan. Det har vi gjort i Danmark, og det får vi lejlighed til at drøfte under vores afslutningsdebat inden så længe. Men, men, men – de nationale politikker kan og bør ikke stå alene! Dertil er økonomien i dag blevet alt for international, og dertil er problemerne blevet for store. Det er begyndt at gå fremad, men vi kan nå langt videre, når EU-landene trækker på samme hammel og vi begynder at tage springet fra alene at tænke i nationale begrænsninger til at koncentrere os om at tænke i europæiske muligheder.

Det er filosofien bag den indsats, som blev igangsat på Det Europæiske Råds møde i København i juni 1993. Kommissionen blev dengang bedt om at udarbejde en hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Den blev fremlagt på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles i december, og samtidig vedtog vi en handlingsplan for det videre arbejde med spørgsmålet.

Den danske regering har den grundholdning, at denne hvidbog ikke skal samle støv på hylderne, men sammen med de grundholdninger, som vi har udviklet i vores samfundsøkonomiske strategi, blive en del af ledetråden i et helt nyt og spændende europæisk samarbejde på de indre linjers område.

Jeg har den grundopfattelse, at vi af og til bruger megen kraft på at diskutere fremtidige konstruktioner i Europa. Men spørgsmålet er, om vi ikke svigter os selv og de østeuropæiske landes forventninger, hvis vi glemmer, at det, der er vores hovedopgave i de kommende år –